

N:o 50.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 Maj 1879,
 » » » » Andra Kammaren den 14 » »

Riksdagens underdåniga Skrifvelse angående vilkoren för tillverkning af bränvin.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 9, Utlåtande N:o 13 och Memorial N:o 17.)

S. A. K.

Uti en till Riksdagen den 13 sistlidne Januari aflåten nådig proposition har Eders Kongl. Maj:t, under åberopande af hvad som finnes anfördt i det vid den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof fogade protokoll öfver finansärenden för den 8 i samma månad, föreslagit, bland annat, att Riksdagen måtte

dels i fråga om bränvinstillverkningsafgiften för år 1880 bestämma:

att för bränvin, som inom landet tillverkas, skall erläggas en afgift af en krona 20 öre för hvarje kanna bränvin, som innehåller 50 procent alkohol vid + 15° å Celsii termometer;

att bränvin, som ligger å nederlag vid bränneri, skall beläggas med den afgift, som är gällande, då skatteliqviden för detsamma till vederbörande landtränteri verkställes; samt

att den restitution, som åtnjutes vid utförsel af bränvin, för hvilket stadgad tillverkningsavgift blifvit erlagd, skall utgöra en krona 23 öre för en kanna renadt bränvin och en krona 20 öre för en kanna icke renadt bränvin af normalstyrka;

dels ock besluta, att den sålunda föreslagna förhöjningen i afgiften för inom landet tillverkad bränvin skall såsom tilläggsbevillning utgå äfven under innevarande år från den tid, som, efter det Riksdagen i ämnet fattat beslut, af Eders Kongl. Maj:t kungöres.

Det har synts Riksdagen mindre lämpligt att på en gång och utan samband med förändrad lagstiftning angående bränvins tillverkning och försäljning, hvarom förslag snart torde vara att förvänta, vidtaga en så betydlig höjning af bränvinstillverkningsavgiften, som Eders Kongl. Maj:t föreslagit, helst en så stor förhöjning icke för fyllande af statsverkets behof är oundgängligen nödig. Någon större tillökning än med 20 öre för kannan har Riksdagen icke ansett böra vidtagas, och i öfverensstämmelse dermed har Riksdagen i afseende på bränvinstillverkningsavgiften för år 1880 beslutat, att för bränvin, som inom landet tillverkas, skall erläggas en afgift af en krona för hvarje kanna bränvin, som innehåller 50 procent alkohol vid + 15° å Celsii termometer.

I sammanhang härmed och då den förlust i alkohol, som vid råbränvins rening uppkommer, utgör minst 2 procent, och följaktligen vid utförsel af 98 kannor renadt bränvin bör restitueras så stor afgift, som vid tillverkningen blifvit erlagd för 100 beskattningsbara kannor, samt restitutionsbeloppet för icke renadt bränvin bör bestämmas till samma belopp som tillverkningsavgiften, har Riksdagen beslutat att den restitution, som åtnjutes vid utförsel af bränvin, för hvilket stadgad tillverkningsavgift blifvit erlagd, skall utgöra en krona 2 öre för en kanna renadt bränvin och en krona för en kanna icke renadt bränvin af normalstyrka.

I följd af dessa beslut har Riksdagen för sin del jemväl beslutat, att 11 § af Kongl. förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin den 23 Augusti 1876 skall erhålla följande förändrade lydelse:

“1. För bränvin, som inom landet tillverkas, skall erläggas en afgift af en krona för hvarje kanna af den normalstyrka, som i § 3 bestämmes.

2. Vid utförsel af bränvin, för hvilket stadgad tillverkningsavgift blifvit erlagd, åtnjutes restitution med en krona 2 öre för hvarje kanna renadt och med en krona för hvarje kanna icke renadt bränvin af normalstyrka, efter hvad i särskild författning är eller varder stadgad.

Bränvin, hvars verkliga styrka vid en temperatur af + 15 grader å Celsii termometer uppgår till nittiotre procent alkohol eller derutöfver, anses såsom renadt; hvaremot bränvin, som vid nämnda temperatur befinnes hafva mindre styrka än nittiotre procent alkohol, är att betrakta såsom icke renadt“.

Då Riksdagen af ofvannämnda statsrådsprotokoll inhemtat, att en brist i statsregleringen för år 1878 uppkommit å omkring två millioner kronor, till hvars

fyllande Eders Kongl. Maj:t föreslagit, bland annat, att förhöjningen i bränvinstillverkningsavgiften måtte såsom tilläggsbevillning redan under innevarande år utgå, samt det äfven af andra skäl syntes Riksdagen lämpligt, att den beslutade förhöjningen så skyndsamt som möjligt träder i kraft, har Riksdagen beslutat, att såväl den förhöjning i tillverkningsavgiften för bränvin, som af Riksdagen nu blifvit bestämd, skall såsom tilläggsavgift till den nu gällande jemväl innevarande år utgöras, som ock den beslutade förhöjningen i beloppet af restitution vid utförsel af bränvin likaledes under innevarande år tillämpas; och får Riksdagen i följd häraf hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att de af Riksdagen för dess del beslutade, ofvan omförmälda förändringar i kongl. förordningen angående villkoren för tillverkning af bränvin måtte så snart ske kan, kungöras, att lända till efterrättelse från den tid, som af Eders Kongl. Maj:t bestämmes.

Hvad Eders Kongl. Maj:t föreslagit derom, att bränvin, som ligger å nederlag vid bränneri, skall beläggas med den afgift, som är gällande, då skatteliqviden för detsamma till vederbörande landtränteri verkställes, har Riksdagen funnit sig icke böra bifalla, utan har Riksdagen beslutat, att för bränvin, som obeskattadt qvarligger å nederlag den dag, då den beslutade skatteförhöjningen träder i kraft, skall under de villkor och bestämmelser, som ofvan omförmälda kongl. förordning innehåller, erläggas hittills gällande tillverkningsavgift af 80 öre för hvarje kanna; och får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes om hvad Riksdagen i detta hänseende beslutat låta utfärda allmän kungörelse.

Då det emellertid enligt Riksdagens åsigt är med rigtiga och i fråga om andra konsumtionsskatter redan tillämpade beskattningsgrundsatser öfverensstämmande, att vid förändring i bränvinstillverkningsavgiftens belopp för det bränvin, som ligger obeskattadt å nederlag, då förändringen träder i kraft, bör erläggas, icke den förut gällande, utan den förändrade avgiften, samt det syntes Riksdagen vara af vigt, för den händelse att Riksdagen i sammanhang med antagande af förändrad lagstiftning angående villkoren för tillverkning och försäljning af bränvin eller af annan anledning skulle framdeles besluta förändring i tillverkningsavgiften, att all tvekan på förhand är undanröjd derom, att förändringen samtidigt bör vinna tillämpning såväl på det bränvin, som derefter tillverkas, som ock på det, som då finnes på nederlag, har Riksdagen ansett bestämdt stadgande härom böra i tillverkningslagen intagas och derföre för sin del beslutat, att till § 11 af omförmälda Kongl. förordning skall fogas ett nytt moment af följande lydelse, att träda i kraft vid nästa tillverkningsårs början.

“3. För bränvin, som uttages från sådant nederlag, hvarom i § 13 sägs, skall erläggas den tillverkningsavgift, som är gällande, då avgiften för detsamma till vederbörande landtränteri inbetalas“.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 14 Maj 1879.